

villes til ogsaa at gælde for andre. Jeg kan ikke undlade at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed derpaa og henstille til hans Overvejelse, om der ikke kunde blive antaget andre Fjorremmelsesbestemmelser end dem, der ere herskende i Marinen for Officerskorpset og muligvis ogsaa for de andre, thi de ere enestaaende for vort Land. Jeg kender i det mindste intet Sted, hvor de have saadant noget, og det er jo let at komme efter, hvorledes de have indrettet det andetsteds. Princippet her, som er Hjemmeligholdelse fra først til sidst af alle Bedømmelser af Officeren lige til han gaar af, er efter min Mening noget, man ikke kan fastholde, for det er ikke styrkende for Værnet, og det er virkelig i høj Grad svækkende for Tilliden, saavel nedenfra oppefter som ovenfra nedefter. Jeg tror, at hvis den ærede Minister vilde tage dette Spørgsmaal, som spiller en overordentlig vigtig Rolle for hele Officersstanden og hele Marinen, under alvorlig Overvejelse og se paa, hvad man har i andre Lande, hvor andre Principper ere herskende, vil han tjene Marinen i høj Grad.

Jeg skal med Hensyn til Søarten, der, som jeg nævnte, er meget lille til Uddannelse for Søfolk og Marineofficerer, bemærke, at efter Loven af 1868 maatte man have 7 Mars Søfart for at gaa fra Løjtnant til Kaptajn, det er i 1880 blevet nedsat til 6 Mar. I Loven af 1868 var det ligeledes fordret, at en Kaptajn, for at blive Kommandør i det mindste skulde have været Skibschef, men det er ogsaa gaaet ud. Da en Kommandør jo kan gaa op til at blive Kontreadmiral, ja, endog Viceadmiral, vil man se det Fænomen, at selv de højeste i Marinen ville kunne komme op i deres Poster uden nogen Sinds at have været Skibschef, det er ikke nogen Nødvendighed. Man har for at høde paa denne til et Minimum reducerede Søfart, som Udrustningen saaledes, som den anvendes, desværre ikke kan forslaa til at skaffe paa tilbørlig Maade, indført et System, der har virket siden 1880, altsaa i 14 Mar. Man kan for de Officerer, som ere Teknikere, og som have studeret og taget Eksamen ved Frederiksberg Højskole eller i Udlandet, i Greenwich, eller hvor de nu have været, og derpaa blive ansatte i tekniske Poster eller gøre Tjeneste ved Søminevæsenet, trække en Tredjedel fra som unødvendig ved Avancementet. Man kommer imidlertid da somme Tider til ganske underlige Forhold. Man kan f. Eks. se, at en Premierløjtnant kan avancere ved Valg med 2 Mars Orlogsfart. Det ene Mar har han haft som Sekondløjtnant rimeligvis og det andet ved Op-

maalingsstjeneste, det vil sige hydrografist Tjeneste, altsaa Tjeneste, hvor man ligger og maaler herhjemme i en Kanonbaad, hvori der ikke er Kanoner, og hvori der altsaa ikke foregaar noget, der ligner militær Øvelse. Desuagtet seile de under Bimpel. Efter en ministeriel Bestemmelse af 21de Januar 1881 tæller Opmaalingsfart som Orlogsfart, og det er altsaa paa den Maade, man kan skaffe de Folk lidt af den Fart, som vi have saa ganske umaadelig Trang til herhjemme. Men, naar man altsaa med et Mars Orlogsfart som Sekondløjtnant og muligvis med et Mar til i Opmaalingsstjeneste, der ikke foregaar i et Orlogsskib, kan blive valgt til Kaptajn, synes det mig klart, at vi ere saa langt nede, at det ikke er muligt at komme længere ned. Folk kan bogstavelig blive Kaptajn uden at have været i et Orlogsskib, medens jeg tror, at en Kaptajns Rang, Ansvar og Stilling i det hele maatte fordre adskillige Mars Tilbringelse paa Søen og i Særdeleshed om Bord i det Materiel, som skal bruges, naar det gælder Kamp. For Sekondløjtnanters Bedkommende er der i Lovforslaget sat 6 Maaneders Søfart, det vil sige Orlogsfart, for at kunne avancere til Premierløjtnant. Jeg synes, i Særdeleshed efter hvad jeg sagde før, at, naar en Sekondløjtnant ikke avancerer før efter 4, 6 eller 8 Mar, burde han i det mindste have et Mars Orlogsfart. Det synes mig et overordentlig ringe Minimum, et Minimum, hvorpaa der ikke tilnærmelsesvis avanceres i nogen anden Marine. Naar man ikke desto mindre herhjemme har dygtige Søfolk, hyperlige Skibsførere, kan man for en stor Del takke fremmede Selskaber derfor, de Selskaber nemlig, som give Officerer Udgang til at gaa i deres Tjeneste og til virkelig at komme ud og lugte Søen. Dem maa man være Tak skyldig. Der er ikke saa af vore Søofficerer, som virkelig der gennemgaa en Skole, der er til overordentlig stor Gavn for Søværnet og Personellet. Desværre er der for en stor Del Luft af i den udenlandske Fart, i udenlandske Mariners Tjeneste. I gamle Dage var der 10 à 11 Officerer i saadan Tjeneste, medens det nu næsten ikke er muligt at faa Officerer i fremmed Tjeneste, hvor man dog ellers kunde skaffe dem en Skole, der i Almindelighed varede i 3 Mar, hvad der jo i høj Grad var heldbringende, idet de fik baade Søen at se og ogsaa noget af Jorden, langt mere end ved at færdes udelukkende i vore Farvande. Med den ringe Søfart, som vi have, kan der fremkomme det Resultat, at vi for de Skibe, man kalder Kampskibe, have Chefer, der ikke have været til Søs i 10 Mar, og